

at denne Sag skulde blive omtalt i Udvalget, og at han vist ogsaa vil kunne forstaa, at vedkommende Embedsmand ikke kan være tjent med at vente et Aar eller maaske to paa Opreisning for de Sigtelser, som ligge i de omhandlede Udtalelser, skjøndt selvsagt det ærede Medlem, forsaavidt de ere urigtige, hvad vi antage, ikke deri kan have nogen Skyld. Det er den Slags Ting, som helst maa afgjøres i Tide, for at ikke en usfortjent Bebreidelse skal hvile over Hovedet paa en Embedsmand i altfor lang Tid.

Marineministeren: Det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgfreds (M. Hansen) sagde, at han ikke ønskede nogen Oplysning fra min Side her i Salen med Hensyn til det Spørgsmaal, som han bragte frem ved anden Behandling. Naaget jeg har havt Leilighed til at udtale mig om Spørgsmaalet i Finantsudvalget, og hvis det ønskedes af det ærede Medlem, ogsaa vilde være villig til at ytre mig nærmere om det her, saa tør jeg dog maaske nu indskrænke mig til at sige, at det Spørgsmaal, som blev bragt frem, er gjort til Gjenstand for Undersøgelser, som ikke endnu helt ere afsluttede, fordi de berøre en hel Del Spørgsmaal af tilbørlig videnskabelig Natur, nemlig om hvilke Feil der overhovedet med Nødvendighed maa komme ind i alle den Slags Maalinger, som foretages med menneskelige Dine og derfor ogsaa have menneskelige Svagheder; men jeg tvivler ikke om, at Statsrevisionen efter den Anledning, som er givet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgfreds, i sin Tid vil forlange Oplysninger, og det er en Selvfølge, at jeg til den Tid skal staa til Raadighed med alle de Oplysninger, jeg har. Da Sagen imidlertid er bragt frem, tror jeg, dog af Hensyn til den paagældende Embedsmand, hvis Navn er nævnt her i Salen, at burde udtale, at det stiller sig for mig saaledes, at der ikke i, hvad der foreligger, er Spor af Skygge, som kunde kastes paa Mandens Dygtighed eller Bedørlighed i Embedsforhold. Jeg har i Alt, hvad der er kommet frem herom, ikke kunnet se Noget, der kunde kaste mindste Skygge paa ham. Jeg har troet at burde udtale dette, for at ikke min Taisighed skulde blive misforstaaet. — De Indvendinger, som ere komne frem med Hensyn til det, hvorom jo egentlig Diskussionen dreier sig, nemlig Spørgsmaalet om Nybygninger, ere jo for en stor Del indbegaaende, navnlig af de to ærede Medlemmer, der høre til Marinen, nemlig Rigsdagsmændene for Kjøbenhavns 8de og 9de Valgfreds (Schönhøyer og Lützen). Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle enkelte Bemærkninger, og jeg maa da navnlig værne imod den Anførelse, som flere Gange senere er kommen til Orde, at det Skib, hvortil jeg begyærer Midler, skulde være, hvad man kalder et stort Kampskib, et stort Panderskib. Det er en Misforstaaelse, jeg bestemt

maa værne imod. Det Skib, der her er Tale om, er et Skib, som kun regnes for at være et Kjøstforsvarsskib; de store Panderskibe vil man virkelig heller ikke nu til Dags kunne faae for denne Pris, de store Panderskibe, der ere anskaffede i andre Mariner, have den Gang kostet mindst 4—5 Millioner. Det, der her er Tale om, er en Bevilling af $2\frac{1}{4}$ Million, det vil sige en Bevilling, som kun svarer til, hvad der for 4—5 Aar siden vilde have været en Bevilling af 17—18,000,000 Rb. Det er bleven yttret, at det under visse Forhold kunde være hensigtsmæssigt at anskaffe et saadant Skib. — Derfor vi overhovedet vilde have det — i Udlandet, og man har troet, at man der vilde faae det under fordelagtigere Bilskaar. Jeg tror at kunne oplyse om, at efter Oplysninger, som jeg har ladet indhente, vil Prisen for et saadant Skib, bygget udenfor Værftet, blive langt højere, og jeg tror, det vil være en fuldstændig Illusion, naar man vil smigre sig med, at man udenfor Værftet kan faae det meget hurtigere bygget. Nu har man paa Værftet faaet en saadan Dvæls, at der kan bygges nogenlunde hurtigt. Ganske vist kan man fra Fabrikanten i Udlandet og Udlandet faae Løfter om at faae Skibene et halvt Aar tidligere, end Værftet tilfiger, men jeg er overbevist om, at i Virkeligheden vil det ikke ske hurtigere. Det er ogsaa af den Grund, at jeg under den extraordinære Bevilling har forudsat, at det Skib, jeg vilde komme til at bestille i Aar i Udlandet, vil kunne leveres først i 1876, den samme Tid, til hvilken et Skib, naar det paabegyndes herhjemme, vil kunne leveres. Forsaavidt den ærede Ordfører yttrede, at han ikke kunde være enig med mig i, at Opsættelsen af det Spørgsmaals Afgjørelse, hvorvidt der i Aar skal begyndes et Panderskib eller ikke, vilde være det Samme som en Opgivelse af Panderskibsbygningen, saa tror jeg, virkelig, at han har Ret. Derfor vi ophøre i Aar med at bygge Panderskibe paa Værftet, saa tage de Haandværkere bort, som nu have faaet flere Aars Erfarings og Dygtighed, de forvinde fra Værftet, gaa andre Steder hen, hvor de kunne faae Engagement, og ville ikke komme tilbage til Værftet, fordi de ere beskæftigede paa et andet Sted. Men der er en anden Grund, som har langt mere Betydning for mig, og som gjør, at jeg tror, jeg har Ret, naar jeg siger, at, dersom det i Aar bliver fastslaaet ved Finantsloven, at der ikke skal bygges Panderskibe, saa komme vi aldrig til en anden Bestemmelse; thi Bestemningen fra i Aar vil til næste Aar altfor let blive benyttet som Argument imod ethvert senere Forslag om Panderskibe. Det er det overordentlig Farlige derved, og man maa ikke sige til mig som en Bebreidelse, at det er min Skyld, at dette Forslag først foreligger nu i den ellefte Time. Det er virkelig ikke min Skyld; jeg har indbragt det strax, og det er ikke min Skyld, at vi ikke tidligere ere komne til en For-